

[Inger Stilling Pedersen]

Kristeligt folkeparti kan ikke tilslutte sig beslutningsforslaget, som det foreligger her, men vi kan give det lige så mange roser, som de andre gjorde, med hensyn til intentionerne, for hvem vil ikke gerne i dag, hvor alle er så miljøbevidste, sige, at forskning er nødvendig?

Der har været lidt diskussion om, hvornår miljøministeren vil komme med sin redegørelse. Jeg har slået efter, og det er jo i foråret; men om foråret kommer om nogle uger eller det tager lidt længere tid, inden det bliver forår, ved vi jo ikke præcist; i hvert fald kan vi da konstatere, at det bliver inden for en overskuelig fremtid.

Vi finder det meget nødvendigt og vigtigt, at vi får denne oversigt for overhovedet at kunne tage stilling til et forslag som dette. Man kan ikke bare pille nogle enkelte ting ud, men må se tingene i deres helhed. Derfor venter vi og hilser med tilfredshed, at vi får den lovede redegørelse.

Ove Jensen (FP):

Mit første indtryk efter at have læst forslaget var, at hovedformålet med forslaget var at få brugt, som der står, mellem 80 og 100 mill. kr. over en 3-årig periode, idet det ikke på nogen som helst måde fremgår – i hvert fald ikke klart – af bemærkningerne, hvad pengene skal bruges til. Der står en hel masse om, at alt tyder på dit og alt tyder på dat, men der er ikke anvist nogen konkrete løsninger.

Nu blev det oplyst, at vi i øjeblikket bruger ca. 120 mill. kr. om året til undersøgelser og forskning inden for miljøområdet, og det er jo et ganske stort beløb. Det er så vidt mig bekendt mere, end det offentlige bruger på forskning inden for hele landbrugsområdet, både til husdyr- og til planteavl, og dér forsker man jo også i det, man taler om her, miljøproblemerne i landbruget.

At vi skal bevare et rent miljø, er der vel ingen der er uenig i, men selv om man er enig i denne betragtning, er der efter fremskridtspartiets opfattelse ingen grund til, at de forskellige partier ligefrem står på ryggen af hinanden for at få brugt de flest mulige penge på dette område, og i særdeleshed da ikke, så længe man ikke ved, hvad man rent konkret vil bruge pengene til.

Med den begrundelse vil fremskridtspartiet afvise forslaget.

Camre (S):

Jeg er vist i den situation, at jeg på forslagsstillernes vegne kan sige tak for nogle vældig ukonkrete, pæne ord og derudover ikke for så vældig meget mere.

Ved at lytte til debatten her i dag kunne man, synes jeg, få det indtryk, at vi stod over for en sidstebehandling af forslaget, og det gør vi i hvert fald ikke. Jeg synes ikke, det har megen mening at være så positiv og så velvillig, som flere har været her i dag, og så afvise forslaget ved dets første behandling. Hvis man virkelig er positivt indstillet over for de tanker, der ligger i forslaget, må ideen vel være, at vi under udvalgsbehandlingen går nærmere ind i en konkretisering på de områder, hvor det kunne ønskes.

Ministeren gav udtryk for, at han fandt det rigtigst at afvente redegørelsen fra ministeriet om forskningen. Det vil jeg da gerne erklære mig helt villig til at gøre, og det vil også være naturligt, at denne redegørelse indgår i udvalgsbehandlingen af det foreliggende forslag. Jeg vil godt i den forbindelse spørge ministeren, om han kan sige noget mere præcist om – der var sådan lidt forskellige meldinger heroppefra – hvornår han forventer at kunne give redegørelsen.

Så vil jeg også sige til ordførerne, at dette jo ikke er et lovforslag, men et beslutningsforslag, et beslutningsforslag, der alene, som normen jo er, opregner nogle principper. Derfor vil jeg sige, at hvis man ønsker en nøjere specifikation af støtteområder og støttemuligheder, må det jo være noget, man kan sige noget om i en betænkning, og det er i øvrigt noget, som ministeren på baggrund af den viden, som kommer ud af udredningsarbejdet i ministeriet, kan lægge ind i et lovforslag, som måtte følge af det foreliggende beslutningsforslag.

Jeg vil advare imod, at folketinget begynder at give retningslinjer for, hvem og hvad der skal støttes. Jeg tror, det var fru Anne Grete Holmsgård, der spurgte: hvorfor er det teknologirådet, der skal forvalte midlerne? Mit svar på det er ganske enkelt, at det er, fordi teknologirådet efter vores vurdering er bedst egnet dertil, og ét sted, hvor man i hvert fald ikke er egnet til at sige, hvad der